

לכבוד,
חברי ועדת הרפורמות
הכנסת

חברת PayPal Pte Ltd ("PayPal") היא נותנת שירותים פיננסיים דיגיטליים מובילה בעולם, המאפשרת לקונים ומוכרים לשלוח ולקבל תשלומים מקוונים. לקוחות PayPal, צרכנים וסוחרים, יכולים לשלוח תשלומים לאנשים ביותר מ-200 שווקים וביותר מ-20 מדינות. השירותים שמציעה PayPal מאפשרים ללקוחות ברחבי העולם לבצע עסקאות תשלום מקוונות באמצעות מכשירים פיננסיים קיימים, כגון כרטיסי חיוב. לקוחות יכולים להחזיק בחשבון ה-PayPal שלהם יתרה ויכולים למשוך כספים אלה לחשבון הבנק המקושר שלהם או לשלם עבור סחורות ושירותים מאתרים שונים ברשת. PayPal מוסיפה ערך לכלים הפיננסיים של לקוחותיה על ידי יתרונות מתחום האבטחה וקלות השימוש, ועוזרת להפוך את התשלומים לסוחרים מקומיים ובינלאומיים לתשלומים מקוונים קלים, מהירים ובטוחים יותר. החזון והאסטרטגיה של PayPal להגביר את הדמוקרטיזציה של השירותים הפיננסיים, להנגיש ולהרחיב את מגוון השירותים הפיננסיים עבור הסוחרים והצרכנים (בכל שכבות האוכלוסייה), בזירת המסחר המקוון ובחנות הפיזית, עולים בקנה אחד עם כוונותיה ותכניתיה של ישראל בתחום זה.

PayPal מברכת את קידום הצעת חוק שירותי תשלום, התשמ"ח - 2018 ("הצעת החוק") על ידי הכנסת, ואנו מברכים את הבחירה בוועדת הרפורמות על מנת להוביל חקיקה חשובה זו. PayPal תומכת במטרה של הצעת החוק לעידוד ופיתוח הטכנולוגיה ולהרחבת השימוש בשירותי תשלום מתקדמים על ידי משתמשים ישראלים.

בעוד שהמטרה של הצעת החוק ברורה, ואנו מכירים בעבודה שנעשתה בקשר אליה בשנתיים האחרונות, נציין כי חלק מההוראות עשויות עדיין להוביל לתוצאות שונות מהמכוון ולהפריע לפיתוח הסחר האלקטרוני בישראל. אנו ממליצים בחום לטפל בשירותי התשלום המתקדמים באופן שיאפשר את ההתפתחויות הטבעיות בתחום, ללא התערבות-יתר רגולטורית. על דרישות החוק לא להיות מפורטות וקשיחות מדי, כדי לאפשר את הגמישות הנדרשת עבור המשתתפים בשוק כך שיוכלו להתאים את המוצרים והשירותים שלהם באופן היעיל ביותר, שיעלה בקנה אחד עם המוצר או השירות הספציפי.

להלן הערות ראשוניות להצעת החוק שבנדון מטעם PayPal. אנו ממשיכים לעיין בהצעת החוק ומתכוונים להעביר הערות נוספות ומפורטות יותר בכתב או בעל פה לחברי הוועדה.

1. פרט אימות ופרט אימות מוגבר (פרק א' סעיף 1; פרק ד' סעיף 10; פרק ו' סעיף 29; פרק ח' סעיפים 32 ו-33)

הצעת החוק מכניסה לשימוש את המונחים "פרט אימות" ו"פרט אימות מוגבר" בעת אימות המשתמשים. חשוב שדרישות האימות יהיו כלליות (high level) ויהיו עמידות גם לעתיד (future proof). מן הנוסח המוצע משתמע שגורמי האימות צריכים להיות רק פריטים (items) או דברים שהמשתמש מחזיק בהם. במקום זאת, ההגדרה של "פרט אימות" צריכה להיות פתוחה לרעיון שאימות יכול להתבצע גם באמצעים אחרים, כמו למשל אינדיקטורים המבוססים על התנהגות המשתמש. כשבודקים מה מהווה "פרט", הרשימה המופיעה בדברי ההסבר מציינת: "פרט מידע, קוד, צופן, אמצעי ביומטרי (טוקן, כרטיס) וכדומה... ואשר המשלם נדרש להציגו...". קיימת הנחה כי המונח "וכדומה" נועד להתחשב בהתפתחויות טכנולוגיות עתידיות ומאפשר את השימוש בגורמי אימות אחרים, כגון אלה המבוססים על נתונים המושגים מאופן השימוש של הלקוח, וכי רשימה זו לא נועדה להיות קשיחה. יובהר עוד כי הפרט/רכיב צריך שלא יהיה בהכרח משהו שהמשתמש הוא בעליו או שהוא יכול להציגו, אלא שאפשר יהיה להסיקו מתוך התנהגות הלקוח. יש להבהיר זאת בדיוני הוועדה ובפרוטוקול כך שהחוק יישר קו עם הנהגים וההבנה בתעשייה.

בנוסף, חקיקה הנוגעת לאימות המבוצע על ידי נותן שירותי התשלום צריכה להיות בגישה מבוססת-סיכון. נקודה זו הובהרה היטב בדברי ההסבר לסעיף 10: "ככלל, הצעת החוק איננה כוללת חובה על נותן שירותי תשלום, המנפיק אמצעי תשלום

ללקוח, להתנות את השימוש באמצעי התשלום (מתן הוראת תשלום באמצעותו) בהצגת פרט אימות במטרה לזהות את הלקוח. עניין זה נתון לשיקול דעתו של נותן שירותי התשלום בהתאם למודל ניהול הסיכונים שלו...

סעיף 10 להצעת החוק קובע כדלקמן:

"השר, בהסכמת ראש הממשלה, שר האוצר ונגיד בנק ישראל, רשאי לקבוע הוראות לעניין חובת נותן שירותי תשלום למשלם לאמת את זיהויו של המשלם באמצעות פרט אימות כפי שיקבע, לצורך מתן הוראת תשלום אמצעות אמצעי תשלום מסוים שהנפיק לו".

אנו מניחים כי לשון סעיף 10 (לעיל) נועדה לציין באופן כללי שהחוק החדש יכול להתפתח, אך יש להבהיר כי הוספה של כל דרישה כזו, הנוגעת לשאלות של מתי וכיצד יתבצע האימות, צריכה להיעשות תוך התייעצות עם הגורמים העיקריים בתחום, כגון PayPal. שאם לא כן, סעיף 10 יעמוד בסתירה ישירה עם ההחלטה הברורה לאפשר לאימות להתבצע על פי שיקול דעתם של נותני שירותי התשלום. המטרה של סעיף 10 צריכה לאפשר צפייה בנוהגי התעשייה לאורך תקופת זמן ורק אז, אחרי בחינה מהותית, אם השר או הנגיד יזהו חששות בנוגע לקיום התחייבויות בתחום האבטחה, תחל תקופת התייעצות לביצוע שינויים מושכלים. אנו מבקשים גם כי סעיף 10 יכלול דרישה כי כל החלטה כאמור של השר תהיה בכפוף להתייעצות ולאישור של ועדה רלוונטית בכנסת, בנוסף לגורמים המצויינים כעת בסעיף.

2. מתן הנחות (פרק י' סעיף 45)

פרק י' סעיף 45 כפי שנוסח, קובע כי: "נותן שירותי תשלום למוטב לא ימנע מהמוטב לתת הנחה למשלם בשל שימוש באמצעי תשלום מסוים". להבנתנו, המטרה מאחורי ההוראה היא לסייע בהורדת המחירים עבור הצרכנים וזוהי מטרה ראויה, אך אנו מטילים ספק אם ראוי שהחוק יעצב תוצאה זו באמצעות הוראה כזו במקום להתמקד במתן אפשרות לתחרות כמנגנון הטוב ביותר להבטחת מחיר הוגן למשתמשים. ההוראה כפי שנוסחה תיצור אפליה בין שיטות תשלום שונות ובסופו של דבר עשויה להיות בעלת השפעה שלילית על הלקוחות. אנו מציעים למחוק את הסעיף הזה במלואו. הוספת נוסח זה בעייתית מהסיבות הבאות:

- (א) הנוסח המוצע מעודד שימוש באמצעי תשלום זולים יותר ובכך מתמקד רק במימד אחד של שירות התשלום בעודו מתעלם מיתרונות אחרים שאמצעי תשלום מסוימים אחרים מציעים, כגון אבטחה מוגברת ותוכניות להגנה על הקונה. יתכן שהלקוח לא יהיה בעמדה הטובה ביותר להערכת כל היתרונות של הגנה ואבטחה כשהוא נמצא בנקודת המכירה, בעת שמוצעים לו מחירים שונים והוא אינו בהכרח רואה את התמונה הכוללת.
- (ב) כל עוד אין בתעשייה נוהגים מתועדים או שימוש לרעה בתמחור, אין להתערב בנוהגי התמחור – יש לאפשר לשוק לתמחר בחופשיות.
- (ג) מתן ההנחות באמצעי תשלום מסוימים לעומת אחרים יכולה לגרום לבלבול אצל הלקוח לנוכח סכומים שונים של "עגלות קניות" בקופה בעת התשלום.

3. "עמידות לעתיד" (Future Proof)

יש לשאוף כי הצעת החוק תהיה "עמידה לעתיד" במידת האפשר, כלומר שתהיה נייטרלית מבחינה טכנולוגית כדי לאפשר התפתחות עתידית. להבנתנו, יעד זה אומץ על ידי מנסחי ההצעה, אך אנו חוששים כי תנאים קשיחים מסויימים בהצעת החוק

אינם מאפשרים התקדמות דיגיטלית. חברות בינלאומיות עשויות לשקול מחדש את כניסתן לשוק הישראלי, דבר שעלול לעכב את התחרות בשוק, מכיוון שחלק מתנאי החוק דורשים מנותני שירותי התשלום יצירת פתרונות טכנולוגיים ספציפיים לשוק הישראלי. חברות גלובליות עשויות להחליט שלא להשקיע בדרישות אלו לשם פעילות בשוק אחד בלבד. כפי שהצעת החוק מנוסחת עתה, הסעיפים להלן מהווים כמה דוגמאות לכך. סעיפים אלו כוללים דרישות העלולות לפגוע בקידום של מודלים שונים של שירות ושל אפשרויות בחירה ללקוח. להלן הצעתנו לשינויי הנוסח הנחוצים:

הערות	הנוסח המוצע	הנוסח הקיים בהצעת החוק
<p>הדרישה לזהות לקוח חדש בעת עריכת חוזה לשירותי תשלום עם הלקוח אינה ברורה. דרישות זיהוי לקוחות מקומן בדרך כלל בחוקי איסור הלבנת הון ולא ברור מדוע נדרש הדבר בחוק צרכני; לפיכך נבקש למחוק את הדרישה מסעיף זה. ככל שבכל זאת יידרש זיהוי הלקוח, נבקש כי אמצעי הזיהוי ייקבעו על ידי נותן שירותי התשלום בהתאם למודל ניהול הסיכונים שלו. כמו כן, דרישות זיהוי, ככל שיחולו, צריכות לחול רק כלפי לקוח קבוע כדוגמת לקוח שפותח חשבון תשלום ולא כלפי לקוח מזדמן.</p> <p>יהיה זה בלתי סביר לדרוש כי נותן שירותי התשלום יזהה באותו אופן משלם מזדמן, זאת כאשר המשלם משתמש באמצעי תשלום אחר (כגון כרטיס אשראי) אשר עליו חל חוזה מסגרת נפרד של המשלם עם נותן שירותי התשלום האחר, הכפוף לדרישה נפרדת לזהות את המשלם.</p> <p>בנוסף, בעוד סעיף 4 דורש כי נותן שירותי התשלום יבטיח מתן גישה לחוזה, הדרישה בסעיף 2(ד) לספק עותק מהחוזה אינה נחוצה. אנו מציעים כי במקרה שבו לקוחות מסכימים לתנאי שימוש מקוונים (כגון הסכם המשתמש של PayPal), תנאים אלה יהיו זמינים למשתמשים בכל עת באתר האינטרנט של החברה. עם זאת, כאשר לקוח נושא ונותן לגבי תנאים ייחודיים מסוימים עם נותן שירותי תשלום, אזי העתק מהחוזה יימסר לאותו לקוח.</p>	<p>(ד) לפני כריתת חוזה שירותי תשלום יזהה נותן שירותי התשלום את הלקוח <u>דייתן נותן שירותי התשלום ללקוח</u> לזהדמנות סבירה לעיין בחוזה לפני כריתתו; בסמוך לאחר כריתת החוזה ימסור נותן שירותי התשלום ללקוח עותק מהחוזה שנכרת, <u>אם קיימים בו</u> תנאים ייחודיים ללקוח וכן עותק מתיעוד הסכמתו לפי סעיף קטן (ג) <u>ויוסף להעמיד לרשות הלקוח באופן</u> <u>רציף העתק מהחוזה הסטנדרטי שלו.</u></p>	<p>פרק ב'; סעיף 2 (ד)</p> <p>(ד) לפני כריתת חוזה שירותי תשלום, יזהה נותן שירותי התשלום את הלקוח וייתן לו הזדמנות סבירה לעיין בחוזה לפני כריתתו; בסמוך לאחר כריתת החוזה ימסור נותן שירותי התשלום ללקוח עותק מהחוזה שנכרת הכולל את התנאים הייחודיים ללקוח וכן עותק מתיעוד הסכמתו לפי סעיף קטן (ג).</p>

הערות	הנוסח המוצע	הנוסח הקיים בהצעת החוק
<p>ישנן סיבות המחייבות סגירת חשבון, או לחלופין, סיבות המחייבות אי-סגירה של חשבון. לדוגמה, כאשר לקוח חייב סכומים העומדים לפירעון והוא מחזיק בחשבון עם יתרה שלילית, או כאשר החשבון מוקפא מטעמי ניהול סיכונים והונאות. לפיכך, יש לאפשר לצדדים להסכים על השיקולים לכך בחוזה ביניהם. נותן שירותי התשלום יספק ללקוח מידע לגבי תנאים אלה בחוזה בין הצדדים.</p>	<p>(1) לגבי סיום חוזה בכל הנוגע למתן שירות של הנפקת אמצעי תשלום או סליקת פעולת תשלום – בתוך זמן סביר ובכל מקרה, כפי שנקבע בחוזה בתום יום העסקים שלאחר מועד מסירת ההודעה;</p>	<p>פרק ב'; סעיף 6(א)(1)</p> <p>סיום חוזה שירותי תשלום</p> <p>(1) לגבי סיום חוזה בכל הנוגע למתן שירות של הנפקת אמצעי תשלום או סליקת פעולת תשלום – בתום יום העסקים שלאחר מועד מסירת ההודעה;</p>
<p>אנו מבינים את מטרתה של ההוראה הזו המעמידה ללקוח כלים להגנה בפני הונאות. עם זאת, בעוד שתקופת הקפאה של 14 יום היא הגיונית במקרה של שימוש בכרטיסים פיזיים, אין היא הגיונית לגבי ארנקים דיגיטליים. כאשר אמצעי התשלום הוא כרטיס פיזי שיכול שיאבד, הלקוח עשוי לבקש להקפא את שירותים לתקופה מוגבלת כדי למצוא את הכרטיס. במקרה של אמצעי תשלום דיגיטלי כמו חשבון PayPal, אמצעי התשלום אינו יכול "ללכת לאיבוד". במקרה זה, אם משתמש מודיע ל-PayPal על חשד להונאה בחשבון, עלינו להיות חופשיים להפעיל את המדיניות לגילוי הונאות וסיכונים והתהליכים הכרוכים בכך, ואין זה סביר שנהיה נתונים לתנאים קשיחים כאלה כמו הפעלה מחדש של אמצעי התשלום כעבור 14 יום.</p> <p>אם משתמש מודיע לנו על חשד להונאה או בעיות אחרות בקשר לאמצעי התשלום, על פי העניין, נפסיק שירותים מסויימים כגון את האפשרות לשלוח ולקבל כספים בחשבון, ויתכן שגם נגביל את החשבון על פי בקשת הלקוח. עם זאת, כנותני שירותי תשלום, עלינו להיות בעלי יכולת ושליטה להקצות את הזמן הדרוש לחקירת טענות כאלו ולקבוע אם הונאה כזו אכן מתקיימת. בהתאם לכך, איננו מגבילים אמצעי תשלום לתקופה מוגדרת כפי שמחייב סעיף 22, וכן איננו מגבילים אמצעי תשלום ללא סיבה (סיבות כגון השתלטות על החשבון, אמצעי תשלום גנובים וכו'). הסיבות לחשד בהונאה מביאות לנקיטת אמצעים ספציפיים (כגון דרישה ממשמש לשנות את סיסמתו) שבסופו של דבר יכולים להביא להסרת ההגבלה.</p>	<p>המשלם באמצעי תשלום שהינו כרטיס או חפץ רשאי, בכל עת, לבקש מנותן שירותי תשלום להקפא את השימוש באמצעי התשלום; ביקש המשלם כאמור, יקפא נותן שירותי התשלום את השימוש באופן מיידי לתקופה שביקש המשלם ושלא תעלה על 14 ימים, אלא אם כן ביקש המשלם בהתאם לחוזה שירותי התשלום, תקופה ארוכה יותר.</p>	<p>פרק ה'; סעיף 22</p> <p>המשלם רשאי, בכל עת, לבקש מנותן שירותי תשלום להקפא את השימוש באמצעי התשלום; ביקש המשלם כאמור, יקפא נותן שירותי התשלום את השימוש באופן מיידי לתקופה שביקש המשלם ושלא תעלה על 14 ימים, אלא אם כן ביקש המשלם בהתאם לחוזה שירותי התשלום, תקופה ארוכה יותר.</p>

הערות	הנוסח המוצע	הנוסח הקיים בהצעת החוק
<p>להבנתנו, מטרת הוראה זו היא אבטחת חשבון המשלם במקרה שבו לא נעשה שימוש בהרשאה לחיוב במשך זמן מה. על פי דברי ההסבר לסעיף 10, ברור שהחלטות אבטחה וניהול סיכונים כאלה צריכות להיות מבוססות סיכון ולהיעשות על פי המודלים למקרי הונאה של נותן שירותי התשלום. כמו כן, הוראה זו אינה נחוצה במקרה שבו נותן שירותי התשלום מעמיד למשלם אמצעי גישה לחשבונו ואפשרות לבטל את ההרשאה באופן חד-צדדי בכל עת.</p> <p>בנוסף, הוראה זו כפי שנוסחה היא קשיחה מאוד ומכבידה בנוגע לעיתוי מתן ההודעות למוטב. הודעה "מיידית" עשויה להיות בלתי אפשרית מבחינת המערכת. אנו משתמשים באמצעים אלקטרוניים כגון API ו- webhooks המוטמעים אצל הסוחרים כדי לספק הודעות כאלה, אך אפילו אמצעים אלקטרוניים אלה עשויים להיות נתונים לעיכובים.</p> <p>(ג) אם המטרה היא אבטחה והגנת המשלם מפני הונאה, אזי אנו ממליצים לבטל את ההרשאה רק כאשר המשלם לא השתמש באופן בטוח באמצעי התשלום בכללותו בתוך תקופת זמן כזו. כאשר הלקוח השתמש באופן יאות באמצעי התשלום בכללותו (בדוגמה של PayPal, הלקוח השתמש בחשבון ה-PayPal שלו) בתוך תקופה קצובה של 24 חודשים, הדרישה להשעיה אוטומטית של הרשאות שלא נעשה בהן שימוש לאחר 24 חודשים אינה מיטיבה עם המשלם.</p> <p>לבסוף, דרישה זו אינה קיימת ב-PSD2 או במסגרות אסדרה אחרות שאנחנו מכירים, והיא דורשת פיתוח ויישום של תכונה כזו באופן ייחודי לשוק הישראלי, צעד מכביד למדי ללא תועלת מידתית ללקוח. היא אף עשויה להיות מבלבלת ומסורבלת לסוחרים שמוכרים מוצרים או שירותים ברחבי העולם.</p>	<p>(א) המשלם רשאי לבטל הרשאה לחיוב, בכל עת, בהודעה לנותן שירותי תשלום למשלם או בהודעה למוטב; קיבל נותן שירותי תשלום להודעה מהמשלם כאמור, יודיע על כך <u>בהקדם</u> מיד למוטב, קיבל המוטב הודעה כאמור יודיע על כך <u>בהקדם</u> מיד לנותן שירותי התשלום למשלם.</p> <p>(ג) הרשאה לחיוב שלא נעשה בה שימוש במשך 24 חודשים ממועד אישור ההרשאה לפי סעיף 33 או ממועד החיוב האחרון שנעשה מכוחה, לפי המאוחר – אינה תקפה אלא אם כן המשלם <u>השתמש באמצעי התשלום ב-24 החודשים האחרונים או הפעיל גישה אליו או שניתנה לו על ידי נותן שירותי התשלום אפשרות לביטול בשירות עצמי של ההרשאה לחיוב</u>; פקע תוקפה של הרשאה לפי סעיף קטן זה, נותן שירותי התשלום למשלם יודיע על כך למשלם ולמוטב ויחולו הוראות סעיף קטן (ב).</p>	<p>פרק ז'; סעיף 34</p> <p>הרשאה לחיוב</p> <p>34. (א) המשלם רשאי לבטל הרשאה לחיוב, בכל עת, בהודעה לנותן שירותי תשלום למשלם או בהודעה למוטב; קיבל נותן שירותי תשלום למשלם הודעה מהמשלם כאמור, יודיע על כך מיד למוטב, קיבל המוטב הודעה כאמור יודיע על כך לנותן שירותי התשלום למשלם....</p> <p>(ג) הרשאה לחיוב שלא נעשה בה שימוש במשך 24 חודשים ממועד אישור ההרשאה לפי סעיף 33 או ממועד החיוב האחרון שנעשה מכוחה, לפי המאוחר – אינה תקפה; פקע תוקפה של הרשאה לפי סעיף קטן זה, נותן שירותי התשלום למשלם יודיע על כך למשלם ולמוטב ויחולו הוראות סעיף קטן (ב).</p>
<p>דרישה זו אינה מתאימה לשירותי תשלום דיגיטליים מסוימים ואין אנו מכירים דרישה דומה בתחומי שיפוט אחרים. משום כך, דרישות כאלה ישפיעו על עסקאות בינלאומיות ותהיה להן השפעה משמעותית על נותני שירותי תשלום גלובליים ובפרט בקשר למתן שירותים למוטבים בינלאומיים. למוטבים כאלה יינתן שירות שונה מאוד אם לקוחותיהם יהיו מישראל. כדי להטמיע דרישה זו, יתכן שיהיה צורך בהקפאה של כספי העיסקה (hold) בת שלושה ימים לכל העסקאות הנעשות במסגרת הרשאה לחיוב.</p>	<p>מוצע לבטל סעיף זה</p>	<p>פרק ז'; סעיף 35</p> <p>הרשאה לחיוב</p> <p>(א) המשלם רשאי לבטל חיוב מסוים שחויב בו מכוח הרשאה לחיוב, בהודעה לנותן שירותי התשלום למשלם, ובלבד שההודעה כאמור תימסר לנותן שירותי התשלום לא יאוחר משלושה ימי עסקים ממועד החיוב; הודיע המשלם כאמור ישיב לו נותן שירותי התשלום</p>

הערות	הנוסח המוצע	הנוסח הקיים בהצעת החוק
<p>יתר על כן, היכולת לבטל עסקה מהעבר אינה נחוצה כאשר המשתמש יכול לערער על עסקה כזו. כמו כן, דרישה כזו עלולה לגרום לעיכוב ביצוע העסקאות שכן המוטב יתעכב בביצוע העסקה כדי לאפשר את ביטולה, דבר שיפגע במוטב ובעסקת הבסיס.</p> <p>כאשר משתמש יכול לבטל את ההרשאה לתשלום בכללותה, הדרישה שיש לאפשר למשתמש לבטל הוראת תשלום מסוימת במסגרת ההרשאה היא קשיחה מדי ולא נחוצה. כפי שהוסבר קודם, על המסגרת להתאים לעקרונות של נייטרליות הטכנולוגיה ולא להיות ספציפית בקשר לשירותים מסוימים.</p>		<p>למשלם את סכום החיוב, בערכו ביום החיוב, בתוך יום עסקים אחד ממועד ההודעה.</p>

4. מניעת הלבנת הון/מימון טרור/הונאה/אבטחה: בסעיפים מסוימים בהצעת החוק יש התייחסות למושגי היסוד של מניעת סיכון והונאה ומניעת הלבנת הון ומימון טרור. עם זאת, יש להתייחס למושגים אלה בנושא ברור לאורך כל הצעת החוק כך שהחובות של נותן שירותי תשלום לפי החוק יוכפפו לשיקולי מניעת סיכון, הונאה והלבנת הון או בהתייחסות ישירה כחריג לכל סעיף הכרחי. כך לדוגמה, סעיף 23 (א) מטפל בזכותו של נותן שירותי תשלום להקפיא את השימוש באמצעי התשלום בין היתר מסיבות הקשורות לאבטחה ולמניעת הונאה. כמו כן, בדברי ההסבר לסעיף 23 (ג) מובהר החריג כדלקמן בהקשר להלבנת הון ומימון טרור:

"עם זאת, סעיף קטן (ג) המוצע מאפשר לנותן שירותי תשלום למשלם להקפיא את השימוש באמצעי התשלום גם ללא מתן הודעה או פרטים לגבי הסיבות הנוגעות להקפאה, אם מתן אלו עשוי לסכל את המטרה שלישמה נדרשת ההקפאה, ובלבד שההודעה או פרטי הסיבות יימסרו מוקדם ככל האפשר לאחר מכן, כמו, לדוגמה, בנסיבות הנוגעות לאיסור הלבנת הון או מימון טרור".

מאחר שיש להוסיף סייגים דומים לסעיפים שונים כגון סעיפים 7, 8, 12 ו-13 אנו מציעים, כאמור, שהחוק יקבע כי חובות נותן שירותי תשלום יוכפפו לשיקולים בנושאי אבטחה, מניעת סיכונים והונאות, איסור הלבנת הון ומימון טרור.